

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΑ'—ΑΡΙΘ. 580

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΔΕΣΧΗΜΗ ΑΔΕΛΦΗ, Διήγημα ὑπὸ Δ. Βικέλα.
ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΥΠΟΓΕΙΟΙ. Σημασία αὐτῶν πρὸς ἀνά-
πτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ.

Η ΦΛΟΓΕΡΑ ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη.
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΡΙΧΩΝ ΤΗΣ ΚΕ-
ΦΑΛΗΣ.

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΛΟΓΟΙ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΑΝΔΡΩΝ.

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ, ποίημα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας ἑκπαιδευσεως ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ Λύκειον κατὰ τὸ πρότυπον τῶν γερμανικῶν πραγματικῶν λεγομένων γυμνασίων (Realgymnasien), σκοποῦν «τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν μόρφωσιν τῆς διανοίας τῶν εἰς αὐτὸ φοιτῶντων μαθητῶν, τὴν ἡθικὴν ἀγωγὴν καὶ κυρίως τὴν προπαιδεύσιν πρὸς αὐτάρχειαν σπουδῆν τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν.» Τὸ Λύκειον τοῦτο ἀποτελεσόμενον ἐξ ἑπτὰ τάξεων ἔσται ὁμοταγὲς τοῖς γυμνασίοις· αἱ μὲν τρεῖς κατώτεραι τάξεις αὐτοῦ θὰ ἀντιστοιχῶσι πρὸς τὰς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου, αἱ δὲ τέσσαρες ἀνώτεραι πρὸς τὰς τάξεις τοῦ γυμνασίου. Τὸ ἐνδεικτικὸν τοῦ προβλεπόμενου καὶ ἐν τῇ τρίτῃ τάξεως τοῦ Λυκείου εἰς τὴν τετάρτην θὰ παρέχῃ πάντα τὰ δικαιώματα, ὅσα καὶ τὸ ἀπολυτήριον ἑλληνικοῦ σχολείου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὴν Α' τάξιν γυμνασίου μετ' εἰσιτηρίον ἐξέτασιν· τὸ δὲ ἀπολυτήριον τοῦ Λυκείου θὰ παρέχῃ ὅσα καὶ τὸ τοῦ γυμνασίου δικαιώματα, πλην τοῦ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ φιλολογικὸν τμήμα τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, εἰς τὴν νομικὴν καὶ εἰς τὴν θεολογικὴν σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου. Ὡστε οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον τοῦ Λυκείου θὰ δικαιῶνται μὲν εἰς ἐγγραφὴν ἐν τῇ ἱστορικῇ σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐν τῷ φυσικῷ ἢ τῷ μαθηματικῷ τμήματι τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, θὰ κατατάσσονται δ' εὐκόλως εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τῶν εὐελπίδων καὶ εἰς τὴν Πολυτεχνικὴν σχολὴν μετὰ τὴν ἐπὶ τὰ κρείσσω μεταβολὴν τῆς ὁργανώσεως ταύτης· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς πέμπτης τάξεως τοῦ Λυκείου (τῆς ἀντιστοιχοῦσης τῇ Β' τοῦ γυμνασίου) προβλεπόμενοι θὰ κατατάσσονται· εἰς τὴν ναυτικὴν σχολὴν τῶν δοκίμων. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ προγράμματος τῶν ἐν τῷ Λυκείῳ διδασκτέων μαθημάτων, ὅπερ συνταχθέν ὑπὸ τοῦ τμηματάρχου τῆς μέσης ἑκπαιδευσεως κ. Ν. Ρ. Πολίτου ὑπεβλήθη εἰς τὴν μελέτην ἐδικῆς ἐπιτροπῆς, θὰ διδάσκωνται ἐν ταῖς ἑπτὰ τάξεσι τοῦ Λυκείου τὰ ἐπόμενα μαθήματα: Ἑλληνικά ἐπὶ ὥρας 63 καθ' ἑβδομάδα· θρησκευτικὰ ἐπὶ ὥρας 6· ἱστορία καὶ γεωγραφία ὥρας 27· ἀριθμητικὴ, γεωμετρία καὶ ἀλγεβρα ὥρας 36, ἥτοι 14 ὥρας ἐπὶ πλεον τῶν ὁρισμένων ἐν τῷ προγράμματι· τῶν ἑλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων καὶ 2 ὥρας ὀλιγώτερον τοῦ χρόνου τῆς διδασκαλίας τῶν αὐτῶν μαθημάτων ἐν τοῖς σαξονικοῖς Realgymnasien. Ἡ φυσικὴ ὥρας 6, ὅσον καὶ ἐν τοῖς βαυαρικοῖς πραγματικοῖς γυμνασίοις· ἡ χημεία καὶ ἡ δρυκτολογία ὥρας 5, ὁμοίως ὥς ἐν τοῖς αὐτοῖς γυμνασίοις· ἡ φυσικὴ ἱστορία ὥρας 8, ἥτοι τέσσαρες ὥρας ἐπὶ πλεον τῶν ὁρισμένων πρὸς διδασκαλίαν τοῦ αὐτοῦ μαθήματος ἐν τοῖς βαυαρικοῖς πραγματικοῖς γυμνασίοις· ἡ γαλλικὴ γλῶσσα ὥρας 25, πέντε ὥρας ἐπὶ πλεον τῶν ὁρισμένων πρὸς διδασκαλίαν ἐν τοῖς αὐτοῖς γυμνασίοις· ἡ γερμανικὴ γλῶσσα ὥρας 12· ἡ καλλιγραφία ὥρας 5, ὅσον καὶ ἐν τοῖς σαξονικοῖς καὶ ἐν τοῖς πρωσσικοῖς πραγματικοῖς γυμνασίοις· ἡ ἰχθυογραφία ὥρας 15, ἥτοι δύο ὥρας ὀλιγώτερον τῶν ὁρισμένων πρὸς

διδασκαλίαν τοῦ αὐτοῦ μαθήματος ἐν τοῖς σαξονικοῖς πραγματικοῖς γυμνασίοις, καὶ τρεῖς ὀλιγώτερον τῶν ἐν τοῖς πρωσσικοῖς· τέλος ἡ γυμναστικὴ καὶ ἡ ὀπλασκία ὥρας 14. Ἡ μικρὰ αὕτη διαφορά τοῦ χρόνου τῆς διδασκαλίας κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Λυκείου καὶ τὰ προγράμματα τῶν γερμανικῶν πραγματικῶν γυμνασίων προέρχεται ἐκ δύο λόγων· ὅτι τὰ γερμανικά γυμνασια ἔχουσι καὶ ὀδὸν τῆς τάξεως εἰς τὸν χρόνον τῆς διδασκαλίας καθ' ἑβδομάδα ἐν ἐκάστη τάξει εἶναι μελίζων, ἐπιβαρυνόμενων τῶν μαθητῶν διὰ πολυώρου διδασκαλίας, ὅπερ γενικῶς κατακρίνεται ὑπὸ πάντων τῶν ἐδικῶς περὶ τοῦ θέματος τούτου πραγματευθέντων Γερμανῶν παιδαγωγῶν.

Τὸ ἱδρυθισόμενον Λύκειον θὰ συντηρῆται ἐκ τοῦ τόκου τοῦ Βαρβακείου κληροδοτήματος, καταργουμένου τοῦ ἐτέρου τῶν ἄχρι τοῦδε ὀφισταμένων γυμνασιακῶν τμημάτων τοῦ Λυκείου καὶ τοῦ ἐτέρου ἑλληνικοῦ σχολείου. Τὴν διδασκαλίαν ἐν τῷ Λυκείῳ καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος θὰ ἐπιβλέπῃ ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Πολυτεχνικῆς σχολῆς, τοῦ διδασκοντος τὴν παιδαγωγίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐνὸς καθηγητοῦ τοῦ μαθηματικοῦ τμήματος τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς καὶ ἐτέρου τοῦ φυσικοῦ τμήματος. Ἐνάρξεις τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων γενήσεται τῇ 15 τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐξεδόθησαν πρὸ μικροῦ ἐν Παρίσις ἐν ὀγκώδεϊ τόμῳ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον βιβλίον τῶν ἱστορικῶν τοῦ Θουκυδίδου μετὰ ἐξηγητικῶν καὶ κριτικῶν σημειώσεων καὶ ἄλλων παρεκβολῶν ὑπὸ τοῦ δοκίμου φιλόλογου Croiset. Τὸ ἔργον τοῦτο φέρει δόξαν εἰς τὴν γαλλικὴν φιλολογίαν, εἶνε δὲ ἐφάμιλλον πρὸς τὰς ἀρίστας ἀπὸ Γερμανῶν ἐκδόσεις τοῦ ἀθανάτου ἱστορικοῦ. Ὁ κ. Croiset εἶνε γνωστὸς εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον καὶ δι' ἄλλων προγενεστέρων φιλολογικῶν συγγραμμάτων.

— Ἐν τῷ συνεδρίῳ πρὸς προστασίαν τῆς φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας, ὅπερ συνήλθε κατ' αὐτὰς εἰς Βέρνην τῆς Ἑλβετίας, ἀντιπροσωπεύοντα· αἱ κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας, Γερμανίας, Ἑλβετίας, Βελγικῆς, Μεγάλης Βρετανίας μετὰ τῶν ἀποικιῶν αὐτῆς, Χαΐτης, Λιθουανίας καὶ Τύνιδος, ἔχουσαι πᾶσαι πληθυσμὸν 500 ἑκατομμυρίων. Αἱ κυβερνήσεις αὗται ἐδόλωσαν δι' σκοποῦσι νὰ ἀποδεχθῶσι τὰς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου. Θεωρεῖται δὲ πιθανόν, ὅτι εἶνε διατεθειμέναι νὰ ἀποδεχθῶσι τὰς ἀποφάσεις ταύτας καὶ αἱ κυβερνήσεις τῆς Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας, τῆς Ὁλλανδίας, τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, τῆς Δανίας καὶ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.

— Οἱ διευθυνταὶ τοῦ ἐν Παρίσις μεγάλου θεάτρου τοῦ μελοδράματος παρεκάλουν τὸν μελοποιὸν Βέρνην νὰ συνθέσῃ νέον μελοδράμα, διδασχόμενον ἐν ἔτει 1889, ὅτε πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ἐκατοστῆς ἐπετείου τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως γενήσεται ἐν Παρίσις διεθνὴς ἑκθεσις. Ἄν ὁ Βέρνῃ ἀποδεχθῇ τὴν παράκλησιν, θὰ συνεπρατθῇ τότε καὶ ἡ πενητηκοστὴ ἐπέτειος τῆς διδασκαλίας τοῦ πρώτου μελοδράματος αὐτοῦ, τοῦ Oberto di San Bonifacio, διδασχόμενος τῇ 5]17 Νοεμβρίου 1839, ἀπὸ τοῦ θεάτρου τῆς Σκάλας ἐν Μεδιολάνοις.

— Ἡ κυρία Ἀδὰμ (Ἰουλιέττα Λαμπέρ), ἡ φίλη τοῦ Γαμβέττα, σκοπεῖ νὰ παραχωρήσῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς «Νέας ἐπιθεωρήσεως» εἰς τὸν ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐν Γαλλίᾳ διαμένοντα Ρώσσον καθηγητὴν de Guyon. Ἐπὶ τὴν διέθυνσιν τούτου ἡ ἐπιθεώρησις θὰ πραγματευέται μᾶλλον περὶ τῶν ἔξων φιλολογικῶν καὶ τῆς φιλοσοφίας, ὀλιγώτερον δὲ περὶ τῶν συγχρόνων πολιτικῶν γεγονότων.

— Κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἑορτασθήσεται ἐν Ῥωσίᾳ ἡ ἐκατοστή ἐπέτειος τῆς ν.ν.ν.ν. τοῦ κόμητος Σεργίου Οὐθαρόφ, ἐπὶ μακρὸν χρηματίζαντος ὑπουργοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσως. Γεννηθεὶς κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1786, ὁ Οὐθαρόφ νέος εἶαι διωρίσθη γραμματεὺς τῆς ἐν Παρισίοις πρεσβείας ἐπὶ Ναπολέοντος τοῦ Α'. Ὡς ἑξοχὸς ἑλληνιστῆς, ἡ δὲ περίοδος καθ' ἣν διετέλεσεν ὑπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσως (ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1854), ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ ὀνόματός του, διότι ἀπὸ τῆς περιόδου ἐκείνης ἐτράπησαν οἱ Ῥώσοι εἰς τὴν σπουδὴν τῆς κλασσικῆς φιλολογίας, καὶ ἤκαμασαν συγγραφεῖς καὶ φιλόλογοι, γνωστότατοι καταστάντες ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ. Τὰ ἔργα τοῦ Οὐθαρόφ εἰσὶ γεγραμμένα εἰς Ῥωσικὴν, γερμανικὴν καὶ γαλλικὴν γλῶσσαν.

— Τὸ ἐν Λιψία βιβλιοπωλεὺν B. G. Teubner ἀγγέλλει τὴν προσεχῇ ἐκδοσὴν τῶν ἐπομένων φιλολογικῶν ἔργων: νέας στερεοτύπου ἐκδόσεως τοῦ Θουκυδίδου, ἐπιτεθεωρημένης ὑπὸ Alfred Schoene, μετὰ κριτικῶν σημειώσεων, κατὰ νέαν ἀντιβολὴν τῶν κυριωτάτων χειρογράφων· ἐπίσης νέας στερεοτύπου ἐκδόσεως τῆς Ἱστορικῆς βιβλιοθήκης Διοδώρου Σικελιώτου, ἐπιτεθεωρημένης ὑπὸ Φρειδερίκου Φήγελ, ἐπεξεργασθέντος τινὰ τῶν βιβλίων ἐπὶ τῇ βρασί: τοῦ ἐν τῇ Πατριαρχῇ βιβλιοθήκῃ χειρογράφου τοῦ Διοδώρου· Δειγμάτων κατ' ἐκλογὴν τῶν Ἱταλικῶν διαλέκτων τῶν παλαιῶν χρόνων πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν ὑπὸ Ἑγγεῖθέρτου Σνάϊνερ (Dialectorum Italicarum aevi vetustioris exempla selecta) καὶ Ἀνθολογίας λυρικῶν ἀσμάτων εἰς λατινικὴν γλῶσσαν λογίων ἀνδρῶν τῶν νεωτέρων χρόνων ὑπὸ Ἰωάννου Δραχάτμ.

— Ἡ Ἀυστριακὴ κυβέρνησις μελετᾷ νὰ εἰσαγάγῃ τὸ ποδήλατον (τὸ ἄλλως τρικυκλον ἢ βελοσιπέδ λεγόμενον), εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν. Πρὸς τοῦτο ὁ ὑπουργὸς τοῦ ἐμπορίου ἐξήτησε τὴν γνώμην τοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων καὶ τοῦ τῶν τηλεγράφων, οἵτινες κρίνουν τὸ ποδήλατον ἀναγκαζόν εἰς τοὺς ἀποκαμιζόντας τὰς ἐπιστολάς ἐκ τῶν γραμματοκιβωτίων καὶ εἰς τοὺς μεταφέροντας φακέλους ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο ταχυδρομικὸν γραφεῖον. Προτοῦ ὅμως νὰ ἀποφανθῶσιν ἐπισημῶς οἱ διευθυνταὶ οὗτοι ἀπεφάσισαν νὰ μελετήσωσιν ἐπισταμένως τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διέταξαν τινὰς τῶν γραμματοκομιστῶν νὰ ἐκτελέσωσι τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν διὰ ποδηλάτων.

— Ἐν οὐδεμιᾷ ἄλλῃ χώρῃ ἐκδίδονται τόσαι ἐφημερίδες ὅσαι ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, ἐνθα ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς 14,000 περίπου. Κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσιπενταετηρίδην ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφημερίδων ὑπερεδίπλασθη, διότι ἐν ἔτει 1860 ἐκδίδοντο μόνον 5253 ἐφημερίδες, δηλονότι ὑπῆρχεν ἀναλογία μιᾶς ἐφημερίδος ἐπὶ ἑκακισχιλίων κατοίκων τοῦ τότε πληθυσμοῦ, ἐν ᾧ σήμερον ἀναλογεῖ μία ἐφημερίς ἐπὶ 2500 κατοίκων. Πασῶν τῶν Ἀμερικανικῶν πόλεων ὑπέρχει ἡ Νέξ Ὑόρκη ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐφημερίδων· ὁ Κῆρυξ τῆς Νέας Ὠρέας ἐκδίδεται εἰς 190000 ἀντιτύπων καθ' ἐκάστην, ὁ Κόσμος εἰς 150000, τὰ Ἡμερήσια Νέα εἰς 160000, οἱ Καίριοι εἰς 150000, κλπ. Καὶ μικραὶ πόλεις, ὧν ὁ πληθυσμὸς δὲν ὑπερβαίνει τὰς 20000 ἔχουσι πολλὰ πρωτὰ καὶ ἑσπερινὰ φύλλα· ἐν ἐκάστῃ δὲ πόλει ἐκδίδονται: μίᾳ ἢ δύο ἐφημερίδες.

— Καθ' ἃ σημειοῦται ἐν ἀμερικανικαῖς ἐφημερίσι, τὰ ποσοστὰ ἄτινα ἔλαβεν ἡ χῆρα τοῦ στρατηγοῦ Γράντ ἐκ πωλήσεως ἀντιτύπων τῶν διτόμων ἀπομνημονευμάτων τοῦ συζύγου τῆς ἀνέρχονται εἰς 3250000 δρ.

— Ἡ Λουίζα Μισέλ, ἡ γνωστὴ Γαλλίς ταραχοποιός, ἡ ἀπόστολος τῶν δικαιομάτων τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν γυναικῶν, περὶ ἧς ἀπὸ τινος χρόνου οὐδὲν ἤκουστο, ἀνεφάνη καὶ πάλιν εἰς τὴν δημοσιότητα. Ἀναγγέλλεται νῦν ἡ ἐκδοσις κοινωνικοῦ μυθιστορήματος αὐτῆς, ἐπιγραφομένου «Τὰ ἀνθρώπινα μικρόβια» (Les microbes humains.)

Ἐπεραιώθησαν αἱ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, πρὸς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ Παρθενῶνος, ἐνεργοῦμεναι ἀνασκαφαί, ἀποκαλυφθέντων ἐντελῶς τῶν θεμελίων τοῦ ναοῦ πρὸς τὸ μέρος τοῦτο. Τὰ θεμέλια ἀποτελοῦνται ἐξ 24 σειρῶν ὀγκολίθων ὑπερκείμενων ἀλλήλων εἰς ὕψος 14 ποδῶν ὑπὲρ τὸ ἔδαφος. Τὸ ἀνασκαφέν μέρος, ἀφοῦ ληρθῶς διάφορα φωτογραφικὰ ἀπεικονίσματα, θὰ ἐπιχωματισθῇ καὶ πάλιν, ὡς ἦτο πρότερον.

— Ἀφίκετο ἐκ Βερολίνου ὁ καλλιτέχνης κ. Γρύνερ, κληθεὶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὥπως συλλογήσῃ τὰ ἐν τῷ

ναῷ τοῦ Διὸς ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἀνευρεθέντα τεθραυσμένα ἀγάλματα.

— Ἐν Λαρίσσει ἀνορύσσοντων τῶν θεμελίων οἰκίας τινὸς ἐν τῇ νέᾳ Ἀγορᾷ ἀπεκαλύφθη ἀρχαῖον τεῖχος μήκους πέντε μέτρων καὶ ὕψους ἐνὸς μέχρι δύο, κατεσκευασμένον ἐκ μεγάλων πωρίνων λίθων. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ἅμα μαθὼν τὴν ἀποκάλυψιν ταύτην, διέταξε τὴν ἐκτέλεσιν ἀνασκαφῶν πρὸς ἐξακρίθυσιν τοῦ τεύχους καὶ τὴν ἀναστολὴν τῆς γενομένης νέας οἰκοδομῆς. Κατὰ τὸν ἐπιστέλλοντα ἔφορον τῶν ἐν Λαρίσσει ἀρχαιοτήτων κ. Ἐλευθέριον Κούσην, τὸ ἀποκαλυφθὲν τεῖχος εἶνε μέρος τοῦ ἀρχαίου θεάτρου, ἅρα μέρος τῆς σκηνῆς ἢ τῶν ἀναλημάτων αὐτοῦ.

— Ἡ ἐγγραφή τῶν φοιτητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου ἔσται διπλῇ, γινομένη καθ' ἑξαμηνίαν ἐκάστου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους. Οἱ φοιτηταὶ καὶ ἐκάστην ἐγγραφήν θὰ ἀποτίωσι δεκάδραχμον τέλος. Ἡ ἐγγραφή τῆς πρώτης ἐξαμηνίας τοῦ ἀρχιζόμενου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους δὲν συνεπάγεται τὴν καταβολὴν τοῦ ἐν λόγῳ τέλους, ἐπειδὴ τοῦτο ἐπληρώθη ἤδη ἀπὸ τοῦ προγενεστέρου ἔτους.

— Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τοῦ Αὐγούστου τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Π. Γενναδίου ἐκδιδόμενου περιοδικοῦ ἢ «Ἑλληνικῆ Γεωργίᾳ». Περιεχόμενα αὐτοῦ εἰσὶ: Περὶ χημικῶν λιπασμάτων, ἐπὶ Α. Χρηστομάνου· Περὶ βάμβακος, ἐπὶ Π. Γενναδίου· Περὶ ἀκαριάσεως τῆς ἀμπέλου, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· Σχέσις τῆς γεύσεως καὶ τῆς ὀσμῆς· Περὶ κλαδοκορίου τῆς ἀμπέλου, ἐπὶ Π. Γενναδίου· Συντήρησις τῶν οἰνοδόχων ἀγγείων· Νεκρολογία (Θεόδωρος Ὀρφανίδης)· Περὶ τῶν σύκων τῆς Σμύρνης· Ἀλληγογραφία· Διάφορα.

— Ἐξεδόθη τὸ Β' τεῦχος τοῦ «Ἐγχειριδίου ἐμπορικοῦ δικαίου» τῶν Γάλλων Ch. Lyon Caen καὶ L. Renault, οὗ τὴν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μετάφρασιν ἀνέλαβον οἱ παρ' ἡμῖν δικηγόροι κκ. Σ. Κ. Μπαλάνος καὶ Γ. Δ. Μελισσοῦργος.

— Ἐπίσης ἐξεδόθη τὸ Α' τεῦχος τῆς «Ἑρμηνείας τοῦ περὶ πτωγῶσεως καὶ χρεωκοπίας νόμου» τοῦ αὐτοῦ συγγραμματος: καὶ ἀ μετάφρασιν τῶν δικηγόρων κ. κ. Ν. Μοσχάκη καὶ Ι. Ραΐση.

Συνδρομηταὶ εἰς ἄμφοτερά ἐγγράφονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖο τῆς «Ἑστίας».

— Ἐξεδόθη ὡσαύτως τὸ Β' τεῦχος τοῦ Α' τόμου τοῦ «Συντάγματος τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου» ὑπὸ τοῦ ὑψηροῦ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου κ. Γεωργίου Ι. Ἀγγελόπουλου.

— Ἐν Ζακύνθῳ ἐξεδόθη τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ προαγγελθέντος περιοδικοῦ Ποιητικοῦ Ἀρθῶνος. Περιέχει δὲ ποιήματα διαφόρων, μετάφρασιν μέρους τοῦ «Ὅρτις» τοῦ Οὐγὸν Φοσκόλου, νεκρολογίαν τοῦ Θ. Ὀρφανίδου κτλ. Ἐν τῷ πρώτῳ τούτῳ φύλλῳ ἡ διευθυνσις τοῦ Ποιητικοῦ Ἀρθῶνος προκηρύσσει καὶ διαγώνισμα πρὸς μετάφρασιν τοῦ ποιήματος τοῦ Φοσκόλου οἱ Τάφοι.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῇ, 12 Σεπτεμβρίου.

Ἡ βασιλικὴ οἰκονομία τῆς Ἑλλάδος ἀνεχώρησεν ἐκ Κοπενάγης κατευθυνομένη ἐνταῦθα. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν καθάρσεων θέλει ἔλθῃ διὰ Γαλλίας διερχομένη διὰ Παρισίων, ὅπου θέλει διατρίψῃ ὀλίγας ἡμέρας.

Ἐξακολουθοῦσιν πανταχοῦ οἱ ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων ἔρανοι. Οἱ ἐπὶ τόπου μεταβάντες ὑπουργοὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Παιδείας κκ. Δ. Βουλπιώτης καὶ Π. Μανέτας, ἀφοῦ ἐπισκόπησαν τὴν κατάστασιν καὶ ἐπρονόησαν περὶ πάντων τῶν δεόντων πρὸς ἀρωγὴν τῶν κατόικων ἐπ' ἀνέκαμψιν ἐνταῦθα.

Προτάσει τοῦ Ἱατροσυμβουλίου, ἐπεβλήθη ἐνδεκάμηρος ἐπιχόλερος καθαρσις εἰς τὰ ἀπὸ 13 τρέχοντος μηνὸς ἀποπλευσαντα ἐκ τῶν ἀκτῶν τῆς Σαρδηνίας πλοῖα καὶ ἀτμόπλοια. Ἡ καθαρσις ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξομολογήσεως τῶν πλοίων ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, τελεῖται δ' ἐν τοῖς λοιμοκαθαρτηρίοις Δήλου καὶ Κερκυράς.

Κατ' αὐθεντικὰς πληροφορίας ὁ μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου ἐξῆχθαι ἐκ τῶν διαφόρων λιμένων τοῦ κράτους σφαγδόκαρπος ἀνέρχεται εἰς 62,547,567 λίτρας, ἦτοι ἐκ τοῦ λιμένος Πατρῶν 27,232,865, ἐκ τοῦ λιμένος Ἀλεξανδρουπόλεως 124, Κατακόλου 5,067,120, Ἀργοστολίου 1,110,943, Αἰγίου 13,346,845, Μαράθου 47,010, Καλαμῶν 7,308,163,